

Μία γυναίκα που

φορούσε ένα ξεθωριασμένο καρό φουστάνι, με το σύζυγό της ντυμένο με ένα φτωχικό κοστούμι, κατέβηκαν από το τρένο στη Βοστώνη και κατευθύνθηκαν προς το γραφείο του προέδρου του Πανεπιστημίου Harvard.

Δεν είχαν ραντεβού.

Η γραμματέας μπορούσε να καταλάβει από την πρώτη στιγμή ότι τέτοιοι επαρχιώτες δεν είχαν καμία δουλειά στο Harvard.

«Θα θέλαμε να δούμε τον πρόεδρο» είπε ο άντρας με χαμηλή φωνή.

«Θα είναι απασχολημένος όλη μέρα» απάντησε η γραμματέας κοφτά.

«Θα περιμένουμε» απήντησε η γυναίκα.

Για ώρες η γραμματέας τους αγνοούσε, ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή θα

απογοητευτούν και θα φύγουν. Καθώς όμως είδε ότι δεν έφευγαν, η γραμματέας αποφάσισε να ενοχλήσει τον πρόεδρο, παρόλο που δεν το ήθελε με τίποτα.

«Ίσως αν τους δείτε για ένα λεπτό, να φύγουν» του είπε!
Εκείνος αναστέναξε με αγανάκτηση και έγνεψε θετικά.

Ο πρόεδρος στράφηκε προς το ζευγάρι με ύφος βλοσυρό και αλαζονικό. Η γυναίκα του είπε:

«Είχαμε έναν γιο που φοίτησε στο Πανεπιστήμιό σας για ένα χρόνο. Το αγαπούσε και ήταν πολύ ευτυχισμένος εδώ. Αλλά δυστυχώς πριν από ένα χρόνο σκοτώθηκε απρόσμενα. Ο άντρας μου και εγώ θα θέλαμε να χτίσουμε ένα μνημείο για αυτόν στο χώρο του Πανεπιστημίου.»

Ο πρόεδρος δεν συγκινήθηκε καθόλου. Αντιθέτως εκνευρίστηκε. «Κυρία μου» απάντησε με αναίδεια «δεν μπορούμε να βάζουμε αγάλματα για κάθε άνθρωπο που φοίτησε στο Harvard και πέθανε. Αν το κάναμε, τότε αυτό το μέρος θα έμοιαζε με νεκροταφείο.»

«Όχι» απάντησε γρήγορα η γυναίκα, «δεν θέλουμε να στήσουμε ένα άγαλμα. Σκεφτήκαμε να δωρίσουμε ένα κτίριο στο Harvard.»
Ο πρόεδρος γύρισε τα μάτια του.

Έριξε μία ματιά στο ξεθωριασμένο καρό φουστάνι και το φτωχικό κοστούμι και φώναξε:

«Ένα κτίριο! Έχετε ιδέα πόσο κοστίζει ένα κτίριο; Έχουμε περισσότερα από επτάμισι εκατομμύρια δολάρια σε κτίρια εδώ στο Harvard.»

Για μία στιγμή η γυναίκα έμεινε σιωπηρή. Ο πρόεδρος χαμογέλασε χαιρέκακα. Ίσως ήρθε η ώρα να τους ξεφορτωθεί. Η γυναίκα στράφηκε προς τον άντρα της και είπε ήρεμα:

«Μόνο τόσα χρειάζονται για να φτιάξει κανείς ένα πανεπιστήμιο; Γιατί δεν φτιάχνουμε το δικό μας τότε;»

Ο σύζυγος έγνεψε θετικά.

Το πρόσωπο του προέδρου κιτρίνισε και καταλήφθηκε από σύγχυση.

Ο κύριος και η κυρία Leland Stanford σηκώθηκαν όρθιοι και βγήκαν έξω. Ταξίδεψαν μέχρι το Palo Alto στην Καλιφόρνια όπου ίδρυσαν το Πανεπιστήμιο που φέρει το όνομά τους, το Πανεπιστήμιο Stanford, στη μνήμη ενός γιου τον οποίο το Harvard είχε ξεχάσει.

Πηγή: heinsider.gr - FocusWebTv